

משלי פרק א פסוקים י-ט

- (י) בְּנֵי אִם יִפְתּוּךָ חֲטָאִים אֶל תִּבְא:
 (יא) אִם יֹאמְרוּ לָכֵה אֶתְנוּ נֶאֱרָבָה לְדָם נִצְפְּנָה לְנִקְי חֲנָם:
 (יב) נִבְלָעִם כְּשֹׂאֹל חַיִּים וּתְמִימִים כִּי־רָדִי בֹור:
 (יג) כָּל הוֹן יִקָּר נִמְצָא נִמְלָא בְּתִינוּ שָׁלָל:
 (יד) גּוֹרְלֶךָ תִּפְּלֵל בְּתוֹכְנוּ כִּי־ס אֶחָד יִהְיֶה לְכָלְנוּ:
 (טו) בְּנֵי אֶל תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ אֶתְם מִנְע רִגְלֶךָ מִנְתִּיבְתָם:
 (טז) כִּי רִגְלֵיהֶם לָרַע יִרוּצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשֹׁפֵךְ דָּם:
 (יז) כִּי חֲנָם מְזֻרָה הִרְשֵׁת בְּעֵינֶי כָל בַּעַל כָּנָף:
 (יח) וְהֵם לְדָמָם יֶאָרְבוּ יִצְפְּנוּ לְנַפְשָׁתָם:
 (יט) כֵּן אֲרָחוֹת כָּל בָּצַע בָּצַע אֶת נַפְשׁ בְּעַלְיוֹ יִקָּח:

ביאור הגר"א - משלי פרק א פסוק י

אם יפתוך חטאים חוטא הוא העובר על מ"ע והוא לשון חסרון וכמה שכתוב בריש ישעיה אם יפתוך אותן בני אדם החסרין ממ"ע. אל תאבה לשמוע דבריהם כלל כי בודאי לא למצוה הם באים לפתותך כי הם בעצמם אינם חפצים בזה ואינם עושים ובודאי מה שהם רוצים לפתותך היינו לעבור עבירות ועכשיו מפרש הפתוים שלהם:

האלשיך על הפסוק בני אם יפתוך חטאים אל תבא [משלי א י], דקשה האיך ס"ד לשמוע לדברי חטאים שהוצרך להזהיר על זה, ותירץ דודאי אין היצה"ר מסית האדם לעבירות רק מסמא עיניו ונכנס עמו בשאלות ותשובות עד שמעבירו על דעתו ודעת קונו, וע"כ העצה טובה היא שלא ישמע אליו כלל ואל יכנס עמו בדברים, וזה"ש אל תאבה שתיכף תאמר אינני רוצה לשמוע כלל.

צדקת הצדיק [לר' צדוק הכהן מלובלין] אות מח

לא יתחבר עם רשעים ואפילו לעשות מצוה וכן הוא מפורש במכילתא כמו שנאמר (דברי הימים - ב כ' ל"ז) כהתחברך וגו' [וַיִּתְּנָבֵא אֱלִיעֶזֶר בֶּן דָּדֹוּהוּ מִמְרָשָׁה עַל יְהוֹשָׁפָט לֵאמֹר כְּהִתְחַבְּרָךְ עִם אַחֲזִיָּהוּ פֶרֶךְ ה' אֶת מַעֲשֵׂיךָ וַיִּשְׁבְּרוּ אֲנִיּוֹת וְלֹא עָצְרוּ לְלַכֵּת אֶל תְּרַשִּׁישׁ]

ואף על פי שנתחבר עמו ללחום נגד ארם. ונאמר (משלי א' ט"ו) בני אל תלך בדרך אתם ובכל מקום "דרך" בספר משלי רצה לומר דרך התורה והמצוות. ואמרו ז"ל (יומא ל"ה ב) גבי יוסף להיות עמה לעולם הבא, ועולם הבא הוא רק קיבול שכר ולא עונש דזה אין נקרא "עולם הבא". רק שבאמת יוסף נשא בתה ומהם יצא שבט בישראל ומשיח בן יוסף. ויוסף ראה גם כן זה שממנה יצא שלשלת גדולה כזו רק לא רצה להיות עמה אפילו לעולם הבא, דגם שיהודא זינה ויצא ממנו מלכים ונביאים והיה זנותו רצון השם יתברך

כמו שאמרו ז"ל (סוטה י' ב) יצתה בת קול ממני וכו' ולמצוה יחשב. אבל תמר היתה צדקת וזו רשעת לא רצה להיות עמה בעולם הבא:

